

Szekeres Mária

Tükörcserepek

Leírtam sok szót, melyek egy ismeretlen tarisznya mélyéről váratlanul kerültek elő. Kerestem valamit, de váratlanul valami más jött elő. Ez a valóság, mely összeáll egy képpé és kivetít valamit, mi elillan a kezem közül, majd szilárdan, makacsul képpé áll össze a papíron. Olvasom. Csodálkozom. Elfogadom. Megszületett világ, melyet kihordtam láthatatlanul. Ez vagyok. Ez is vagyok, s a tükör újra összetörik homályosan. Cserepei összerakhatatlanok, mégis egybe tartoznak azzal a hiánnyal együtt ami kérdésként gomolyog. Hogy tudnék magamra nézni? Nárcisszus látta képmását, mi csak egy fantomot látunk, mely hol édes, hol torz képet mutat. Mienk ez is. Éppúgy beleszerethetünk, mint ő. És többnyire bele is szeretünk, ha nem vonz az a másik Arc bensőnkben, mely egybefordul arcunkkal és kiválik belőlünk gyógyítva önszerelmünk gubancait. A diadalmas másik Arc, mely szelíd és kedves, de végtelen erővel és fenséggel teli. Ó, Uram, add mindig szent Arcod képét elmémbe, szívembe, hogy minden szerelmem hódolva csak Téged kutasson és találjon fantomok és önmagam helyett! Könyörülj önszerelmem gögösségén és mutasd meg Arcod vonásait minden emberben az alázat irgalmas tekintetével.

2008. 05. 14.-

Lipcsei Márta

Az óceán ajándékai

Hevesen kék az ég, a föld felől rejtve maradnak a titkok. Talán soha többé nem leszel oly magas, sem oly mély mint azokban a napokban mikor feletted az áthatolhatatlan kék ég és alattad minden ami létezett és létezik hívtak, hívogattak.

A Csendes óceán távoli zúgása mint a távolodó szerelem hangjai.

És a szavak, melyek énekelnek, emelkednek és süllyednek. A szavak melyek várnak, leskelődnek, elének hullnak, felugranak, repülnek, donganak, megtisztulnak, meghámozódnak, kristályosan ropognak, vibrálnak.

Ők az óceán ajándékai. Beugranak a mondat közepébe, áttetszővé válnak, vagy árnyékuk lesz, gyökeret eresztenek, élnek a koporsókban vagy még az alig születő világban és a mondat engedelmeskedik nekik. A mondatból összeálló nyelv, a csodálatos anyanyelv piramisokat emel belőlük.

A fénylő szavak alaperegnak s mint tündöklő madarak repülnek és itt hagyják aranyukat.

